

nje ob cvetenju) ter pri pogovorih s Hidrometeorološkim zavodom R Slovenije o postavitvi novih merilnih inštrumentov na Lisci. Vinko Šeško piše še o četrtkovih izletih, ki se jih je zvrstilo kar 40 po vsej Sloveniji, in o pridobitvi Planinskega zaveščača pod svetim Rokom. **Elka Grlic** prinaša vtise z izletov planinske skupine upokojencev.

Na koncu sledi še zavirljiv seznam opravljenih tur in vzponov v letu 1994, ki po besedah vodje Kluba vodnikov **Franca Gričarja** obsega več kot sto organiziranih in vodenih izletov, ki se jih je udeležilo več kot tisoč šeststo udeležencev. Mladi planinec se poslavlja od leta 1994 z urejenim finančnim poslovanjem in programom za leto 1995.

Borut Peršolja

Grif, št. 1/1995

V prvi številki Grifa, nove revije za alpinizem, športno plezanje in trekking, v uvodniku, ki ga je napisal glavni in odgovorni urednik **Tadej Golob**, beremo, da so si uredniki svoje glasilo zamislili kot dvomesečnik — torej po šest številki na leto. Letos, prvo leto izhajanja, naj bi izšle tri.

Že na prvi pogled je revija Grif sodobno zasnovana, s tretjino barvnih fotografij, namenjena pa je širokemu spektru uporabnikov: alpinistom, športnim plezalcem, rekreativnim plezalcem, planincem, trekerjem, pa alpinistom kajakašem, alpinistom raftarjem, alpinistom jamarjem, alpinistom jadralnim padalcem, zahtevnejšim planincem... skratka, kot piše Golob, gre za revijo, ki obravnava skorajda vse, kar je povezanega s hribi. Ker pri reviji ni nikogar zaposlenega (so pa tisti, ki Grif delajo, pišejo vanj, fotografirajo zanj, tudi v večini aktivni alpinisti in športni plezalci), je jasno, da ne gre za kakšno pridobitniško dejavnost, kakovost napisanega in posnetega pa je zagotovljena. Zastavlja pa se vprašanje, kako se bosta za bralce »spopadla« Grif in že uveljavljeni Alpinistični razgledi.

V prvi številki revije lahko preberemo nekaj nesporno aktualnih člankov, začeni s poročilom o letošnji uspešni Anapurni, predvsem o

smučanju **bratov Karničar** z vrha. Tu sta dva intervjuja: **Vanja Furlan** in **Marko Lukič**. Veliko zanimivega je namenjenega športnim plezalcem (freeclimberjem), še posebej Česnova reportaža s svetovnega prvenstva v športnem plezanju '95, zadnji dve reportaži pa bosta posebej pritegnili ljubitelje trekinga: gre za dva povsem različna opisa, za klasični trekking okrog Anapurn in trekking kajakarjenja po Savinji. Skratka, revijo, ki pravkar stopa v javno življenje, moramo vzeti v roke in pogledati vanjo. Okusi so resda različni, hvala bogu pa tudi interesi.

Mitja Košir

M. Deržaj: 100 let Aljaževega stolpa

Drobna knjižica, ki ima komaj 32 strani formata 11,5 krat 17 centimetrov, ki je brez vpadljive naslovne strani, knjiga »100 let Aljaževega stolpa«, je v celoti delo **Matjaža Deržaja**. Delo je avtor izdal v samozaložbi v samo 200 izvodih, ki so vsi bibliofilsko oštevilčeni, v vsakem izvodu je avtorjev lastnoročni podpis, večina teh knjig pa je dobila lastnika že med proslavo 100-letnice Aljaževega stolpa na Triglavu oziroma na Kredarici.

Matjaž Deržaj, ki je ljubezen do Triglava najverjetneje deloma podedoval že po materi, slavni alpinisti **Miri Marko Debelak**, in očetu, likovniku in alpinistu **Edu Deržaju**, je v knjižici zanimivo prikazal njegovo zgodovino, deloma s citati, pa tudi s povzetki in kratkimi opisi. Iz Planinskega vestnika je med drugim povzel: »Vsem Slovencem naznanjamo preveselo vest, da smo si v staro last spet priborili velikana slovenskih gora, veličastni Triglav. Postavili smo letos na njega vrhunec po vsej Evropi zaslužili Aljažev stolp...« — V Deržajevem delu ne manjkajo niti podatki o »pleskarski vojni«, o tem, kako se je selila mejna črta vrh Triglava, o čemer so dokazi na razglednicah, predvsem pa ne reprodukcije razglednic, fotografij in žigov.

Druga posebnost iz (samo)založniške dejavnosti Matjaža Deržaja je jubilejna razglednica. Na njej so reprodukcije vseh oblikovno različnih

uradnih žigov Aljaževega stolpa, ki jim je dodal še odtis treh jubilejnih. Ker pa je razglednica takoj pošla, pripravljav avtor ponatis, in sicer v dveh izvedbah: eno na recikliranem papirju, kot je bil pri prvi izdaji, drugo pa na umetniškem, da bodo za zbiralce prišle bolj do izraza barve.

F. S. (Delo)

Alpinistični razgledi št. 50/1995

Alpinistične razglednice, ki jih zdaj podnaslavljajo kot revijo za alpinizem in športno plezanje, smo v Planinskem vestniku nekaj časa »zanemarjali« predvsem zaradi njihovega izhajanja na »dolge proge«, česar nista kriva ne urednik, ne uredništvo, ki pa sta zakrivila nespregledljivo dejstvo, da po petnajstih letih izhajanja zdaj dobivamo v roke jubilejno, 50. številko AR. Pravzaprav jubilej v tej številki z ničemer ni posebej obeležen, poudarjen, vsebina je zanimiva tako kot vseskozi doslej (sam kar pogrešam Mlačeve Pionirje alpinizma) in branja je dovolj za vsakogar. Zato se ob petdesetem zvezku nekoliko zaustavimo.

Alpinistični razgledi so nastali iz potrebe slovenskih alpinistov po specifičnih informacijah, ki jim jih Planinski vestnik zaradi svoje univerzalnosti (vseslovenska planinska in ne izključno alpinistična revija) ni mogel dati. Seveda AR ne pred petnajstimi leti in ves čas do danes nikoli niso konkurirali PV, sta se pa obe reviji predvsem za tiste, ki so obe tudi brali, dopolnjevali. Kot je PV ves svoj stoletni vek bil in ostaja predvsem k planinski literaturi, reportaži in splošnim, za vse uporabnim informacijam naravnana revija, tako so AR že od vsega začetka gojili predvsem strogo alpinistično informacijo, bogato dopolnjevano s sprehodi skozi zgodovino in aktualni alpinistični utrip, z esejmi in ekskluzivnimi alpinističnimi reportažami o najzahtevnejših podvigih doma in v svetovnih gorstvih, zdaj pa že nekaj časa tudi o pestrem dogajanju v športnih plezališčih.

V jubilejni številki je spet za vsakega nekaj. Tam, kjer smo doslej prebirali Pionirje, se pojavlja nova rubrika (?) iz minulih časov. Tokrat